

Carles Riba (1893-1959)

Traducció / Μετάφραση: Maira Fournari

Llibres de poesia

Μés / Πιότερο

Dame un vasito de sed,
que me estoy muriendo de agua.

Anònim

Δώσμου ένα ποτηράκι δίψα,
που πεθαίνω από νερό.

Ανωνύμου

El futur no dona temps,
el bes no dona esperança;
només l'amor dona amor,
només la set dona aigua.

Το μέλλον δεν χαρίζει χρόνο,
το φιλί δεν χαρίζει ελπίδα·
μόνο η αγάπη χαρίζει αγάπη,
μόνο η δίψα χαρίζει νερό.

El nostre dia és profund
com el cor del qui s'arrisca
a ser feliç; en el joc
creixen, vencent, les pupil·les,
fins que tot el món hi cap,
oh gloriosa beguda!
L'atzur, amb estranys ocells,
marca la amida i l'ajusta.

Η μέρα μας είναι βαθιά
σαν την καρδιά αυτού που αποτολμά
να ευτυχήσει· στο παιχνίδι
μεγαλώνουν, καθώς νικούν, οι κόρες των ματιών
ως ότου όλο τον κόσμο να χωρέσουν,
ω, δοξασμένο ύδωρ!
Το γαλάζιο, με παράξενα πουλιά,
ορίζει το μέτρο και το ρυθμίζει.

Ai aigua que fa morir!
—de tan pura no s'hi pensa.
Set que salva i que no es vol,
quan passa pel cor tot sol
real com una tempesta.

Αχ, φονικό ύδωρ!
—τόσο απροσδόκητα αγνό.
Δίψα λυτρωτική κι ανεπιθύμητη,
όταν περνά από την καρδιά τη μονάχη
αληθινή σαν καταιγίδα.